

Fortidens personlige Misstemninger og deslige. Den opdragende Virkning skal og bør det have, og derfor maa man lykønske dertil.

Jeg føler mig overtydet om, at det nuværende Ministerium, saavidt jeg kender til det, skrider til sit besværlige og byrdefulde Hverv — særlig besværligt og byrdefuldt paa Grund af de vanskelige Omstændigheder, under hvilke Ministeriet overtager det — med den bedste Villie og det varmeste Ønske om at gennemføre, hvad det kan gennemføre af sine politiske Grundsetninger, og ikke at handle mod disse, og jeg vil ønske og haaber ogsaa, at det i denne Henseende maa have Lykken med sig.

Sabroe: Til den højtærede Trafikminister har jeg nogle Spørgsmaal at rette, og jeg haaber, at de Ønsker, der ligge gemte i disse Spørgsmaal, ikke ere større, end at det vil være muligt for den højtærede Minister at gennemføre dem. Ærede Medlemmer, der hyppigt komme paa Rejse omkring i vore Landsdele, ville ikke have undgaaet at bemærke, at der ved en Del af Tunnelerne ved vore Statsbanestationer ikke findes Toiletrum, ikke findes Rum, hvor Passagererne kunne henvende sig i nødvendigt Ærinde. Den Anke, der her kan rettes mod de tidligere Trafikministre, eller rettere maaske mod Generaldirektionen, bliver saa meget større derved, at det er det store rejsende Publikum paa 3die Klasse, der mangan Gang tvinges til at fortsætte Rejsen til Trods for, at det kunde være meget nødvendigt for dem at komme ind paa et af de Toiletrum, som der burde være ved hver af disse Tunneler. Jeg undrer mig over, at man ikke i Generaldirektionen har haft Opmærksomheden henvendt derpaa. Nødvendigt er det at skride til Etableringen af disse Rum, fordi en stor Del Jernbanevogne, navnlig de 3die Klassers, som benyttes i Godstogene, kun yderst sjældent ere i Besiddelse af Appartements, hvor navnlig de Kvinder, der rejse med Børn, kunne komme ind.

Jeg har paa mine Rejser, navnlig i den senere Tid, haft Lejlighed til at bemærke, at der saa godt som ikke er et Godstog, uden at der er flere Kupeer, hvorpaa der findes opslaaet et Skilt med Ordene: „Rejsende med Hunde“. Jeg ser ogsaa, at der ved Jernbanestationer er opslaaet Skilte, hvorpaa der staar: „Slaa ikke Dyrene“. Det synes, som om de Herrer, der have styret vort Trafikvæsen, have haft mere Omsorg for Dyr, for

Hunde og Svin, end for de Mennesker, der rejse paa Jernbanen, og da særlig for Børn. Jeg skal henstille til den højtærede Trafikminister at gennemføre en Reform, som vil blive modtagen med Glæde omkring i Tusinder af smaa Hjem, den nemlig, at der for rejsende, navnlig Kvinder med Børn, der skulle med Nattogene, indrømmes, for saa vidt der er Plads, Adgang til at rejse i 2den Klasses Kupeer, eller at der i hvert Fald gives Adgang for dem til at faa deres Børn, navnlig smaa Børn, lidt til Hvile i Kupeerne. Jeg har, før jeg blev Rigsdagsmand, rejst meget paa 3die Klasse og set, hvilken Ulempe det er for de paa-gældende Kvinder at skulle sidde med deres Børn paa Skødet. Det forekommer mig at være et beskedent og billigt Krav, og det maa sikkert med god Villie saavel fra Administrationens som fra den højtærede Trafikministers Side kunne gennemføres. Maa jeg i Forbindelse hermed henstille, at der til disse natrejsende kan udleveres Puder og Tæpper til Benyttelse under Rejsen. Jeg ser, der er givet en Koncession paa Udlejning af Puder og Tæpper. For øvrigt berørte jeg, da jeg for 4—5 Aar siden i et andet Ærinde kom op i Statsbaneadministrationen, dette Punkt, og saa sagde vedkommende Embedsmand i Ministeriet: De kan jo faa en Koncession, vil De ikke have den? Ja, det var maaske ikke saa galt, der var maaske Penge at tjene derved, men jeg synes alligevel, at jeg som Rigsdagsmand ikke godt kunde være bekendt at tage imod en saadan Koncession. Jeg ved heller ikke, om der var Penge at tjene derved, men jeg synes, det var urigtigt saaledes i Administrationen at give Anvisning paa og tilbyde en saadan Koncession. Naa, det skete selvfølgelig i den bedste Hensigt, og der var ikke Tale om „Ben“, men man vilde helst undgaa det Vrøvl med disse Tæpper og Puder, og saa kunde det lettest ordnes paa den Måde, at en Privatmand fik Koncessionen. Jeg henstiller til den højtærede Trafikminister at overveje dette lille Spørgsmaal. Der er ingen Tvivl om, at Administrationen med lidt god Villie meget vel er i Stand til at imødekomme det rejsende Publikum paa 3die Klasse paa de Punkter, jeg her har omtalt.

Maa jeg rette en anden Henstilling ligeledes til den højtærede Trafikminister vedrørende Fribefordringen af Skolebørn. Oprindelig var det kun københavnske Skolebørn, der kunde faa fri Rejse paa Statsbanerne i Ferierne. Saa lykkedes det under en tidligere Trafikminister, Christoffer